

La Ruta de la Llengua catalana comença a Organyà

Després d'anys de feina, el divendres dia 4 de setembre de 2015 la Ruta de la Llengua es presentà oficialment a Organyà. Amb gran satisfacció podem dir que l'encàrrec que ens va fer en Joan Carretero és ja una realitat. Després de la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut i dels atacs que se'n van derivar, vam creure que ja era hora de promoure, des de Reagrupament, una acció per ajudar a fer palesa la importància que té la llengua en la formació i la continuïtat de les nacions. Calia recordar que un dels pilars de la nostra nació és la llengua catalana i la cultura que s'hi expressa i vam creure que les Homilies d'Organyà podien ser el símbol de la continuïtat de la llengua catalana i de la perseverança dels seus parlants que, malgrat prohibicions, i entrebancs de tot tipus per evitar la seva normalització, l'han mantingut fins avui com una llengua moderna, que respon a tots els registres i situacions.

Transformar un projecte, que fa uns anys era més aviat un somni, en una realitat ha costat molt. S'han hagut de vèncer reticències polítiques, personalismes i pals a les rodes, però també hem comptat amb suports, implicacions molt valuoses i el suport del govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya. Darrerament s'ha adherit al projecte la Xarxa Vives d' Universitats. Hem crescut, hem creat l' associació «Amics de les Homilies» i estem en disposició d'anunciar que el proper dia 24 d'octubre plantarem el primer monòlit de la Ruta de la Llengua a Organyà amb el suport del Ple de l'Ajuntament d'Organyà que, per unanimitat, va donar el vistiplau perquè, amb la plantada del monòlit de les Homilies poséssim la primera pedra a la Ruta de la Llengua.

A Catalunya hi ha moltes Rutes Literàries que ens apropen a determinats autors i a la seva obra. La Ruta Verdager, La Ruta Espriu, la Ruta Rodoreda i tantes i tantes altres. En conèixer l'entorn de l'escriptor, els paisatges que trepitjava, la gent que coneixia, el moment històric que vivia, podem entrar en el seu món exterior i interpretar millor la seva obra. Tanmateix no hi ha hagut fins ara una ruta que reconegui la llengua catalana, material imprescindible per a tots els escriptors que formen el corpus d'autors de la literatura catalana i que ens permeti constatar l'evolució de la llengua, des de les seves primeres manifestacions escrites fins als nostres dies. Els Amics de les Homilies pretenem impulsar aquesta Ruta que marca diversos punts de tot l'àmbit lingüístic. I ho fem amb l'objectiu d'incrementar l'estima i la responsabilitat cap a la llengua parlada en els diferents territoris, des de fa segles, com ho demostra el text de les Homilies d'Organyà.

Tot això és el que vam explicar a la nodrida representació dels vilatans d'Organyà que, amb els seus representants municipals al capdavant, ens van venir a escoltar. Tot això i més. Ens va acompanyar en la presentació el jove

compositor Albert Carbonell que ha musicat el text de les Homilies d'Organyà. Les dues primeres homilies foren musicades a Nova York, on encara resideix l'autor, entre l'octubre del 2003 i el gener del 2004. Les homilies III i IV es van escriure a Barcelona entre els mesos de febrer i març de 2005. Les homilies V i VI es varen compondre, també a Barcelona entre els anys 2006 i 2008. L'estrena de les dues primeres homilies va tenir lloc al Palau de la Música Catalana, dintre del cicle «Els diumenges al Palau» i va coincidir amb l'estrena del recentment restaurat i majestuós orgue Walcker. La musicalització de les Homilies d'Organyà és una proposta innovadora amb una mirada al passat, una obra moderna amb esperit neo-gregorià de ressonàncies medievals. Les diferents tècniques compositives emprades beuen de la font de la polifonia primitiva, l'ús dels modes rítmics i els modes melòdics, eclesiàstics i també hi apareixen estils musicals que recorden les cançons i les danses dels trobadors, més properes a la música profana de l'època. La part de recitatiu del predicador, està escrita a partir d'una tècnica contemporània. Aquesta alternança d'elements musicals antics i moderns, aporta a l'obra un interès que acaba captivant l'oient. I ho vam poder comprovar a partir del silenci emocionat dels presents en sentir ressonar en les pedres d'Organyà els fragments que el compositor ens va oferir.

Hem volgut fer una ressenya completa per poder compartir amb els nostres companys i companyes de Reagrupament, que ens han sentit parlar tantes vegades de les Homilies, la satisfacció d'haver pogut arribar fins aquí i, sobretot, per convidar-los a compartir la feina que ens espera, que és molta i que esperem fer-la com a primera aportació a favor del català en una Catalunya lliure.

Teresa Casals

Ramon Payàs